

«Не спиться весні, бо така молода...»

Воронько Платон Микитович

* * *

Не спиться весні, бо така молода.
В косі золотий молодик-гребінець,
А під ногами отава руда,
Крізь неї блакитний пробивсь пагінець
Проліска:
— Мамо, я змерз, я тремчу. —
Весна йому:
— Вранці дам сонця й дощу. —
Поруч конвалія вийшла тендітна.
Весна посміхнулась:
— Я вже не бездітна.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/ne_spytsia_vesni_bo_taka_moloda